

Ingenting vill nu mera hända i världen, fastän dertill i den tomhet på händelser, som nu råder, vore det aldrarymligaste tillfälle. Några småsaker, såsom att *Grekerna* fått sin konstitution färdig – skriven, att *Franska* Deputerade-kammarens svar på throntalet hunnit lika långt, att Cortes sessionen i *Lisabon* öppnats, att *Engelska* Parlamentets återöppnande förberedes o. s. v. förtjena knappt omnämnas.

Den enda hugneliga nyhet, vi härifrån Kuopio kunna berätta, är den, att Madame Catalani lever godt på sin villa nära Florens, oakadt åtskilliga H:rr Tidningsskrifvare längesedan slagit ihjäl henne. Ja H:fors Tidningar lexade rätt skolmästerligen upp Morgonbladet, som ännu af medlidande lät den ryktbara Madamen lefva. Saima prisar sin lycka, att hvarken hafva deltagit i kamraternas grymma bragd eller derföre fått uppbära snubbor. Skulle så visst allt, hvad ofvannämnde H:r skribenter döda – deribland förnämligast tiden – kunna lika lätt åter vakna till lif som Madamen!

INRIKES

20 förljudes innet annat än underrättelser om danser och stort spektakel i Helsingfors. – Jo det är sant! Samma goda stad Helsingfors har fått besök af ett par »ofantliga oxar från Urdiala,» och det är förmodligen dessa snillens besök, som orsakat, att man der nu väger tankar på väg. H-fors Tidningar synas tveka, om de i hela staden kunna uppbringas till »ett lispunds vigt» – och likväl eger samma Tidningars Redaktion på sin andel nog, för att afsända ett lod i stöten till Bessarabien. Antager man, att de nämnde »ofantliga» resandena äro lika lyckligt lottade, så frågas billigt: huru mycket som väl kan belöpa sig på hvar och en af stadens öfriga invånare.

30 Enligt samma pfiffiga Tidningars berättelse användes snön i H-fors numera »till husbehof;» till hvilket? specificeras icke.

40 SEDNAST INGÅNGNA REQUISITIONER PÅ SAIMA ...

Saima n:o 6 8. II 1844

40 Sednast ingångna requisitioner på *Saima* hafva anträffat ett deficit i dess förråder. Saima stackare har en grufvig otur. Icke den att hafva fått flera Prenumeranter, än hon vågat hoppas. Men hon hade, fastän hopplös, älskat att spegla sig i sexhundra exemplar – och nu finner hon, att af de herrliga N:o 2 och 3 betydligt fattas i detta antal. Huru vill hon väl nu fullgöra den ärade allmänhetens requisitioner, då hennes egna så misslyckas? Och redan hotar också N:o 4 att sätta henne i ny förlägenhet. – Ack om Allmänheten ändå tänkte: papper som papper, trycksvärta som trycksvärta! – Men huru skall Saima med sina makalösa prestationer af »just ingenting» våga hoppas något sådant? – Eljest skulle de ärade Prenumeranterne visst icke lida någon brist.

50 Redan innehåller Saima i sitt närvarande skick, med det tätare trycket, öfver två spalter mera än i Profnumret. Ett Bihang af litterärt innehåll skall också följa, så snart tryckeriet hinner få all denna litteratur omsatt till stilmassa. Behaga Saimas värda Prenumeranter vid årets slut räkna de bokstäfver eller våga det papper, de erhållit, så skola de säkert finna sina förhoppningar vida öfverträffade. Och hvilken Tidning i Landet

kan väl hysa samma ljuftva öfvertygelse? – Men de herrliga N:o 2 och 3 äro likväl för en del läsare förlorade! – Ja för evigt – det är hårdt, grufligt hårdt! Saima kan blott beklaga, djupt beklaga förlusten, skulle hon också derigenom öka saknaden.

41 KNÄPPAR.

Saima n:o 6 8.11 1844

Åbo Underrättelser synas vara förknuffade. Deras vrede är väl oss en gruflig ting: men allt måste bäras och lidas. Likväl kunne vi ej lida, att Å. U. beskylla oss för osanning. Hafva Å. U. icke af H:r v. Derschan fordrat upplysning, hvilka »utmärktare litteratörer» i Finland skola lemna bidrag till hans Tidskrift? – Hafva Å. U. icke i sin egen Prenumerations-Anmälan för året bjudit publiken på bidrag af »yngre litteratörer?» – Och om så förhåller sig, så vänta vi af Å. U. så mycken anständighet, att de återtaga sin fula beskyllning, hvilken eljest skall vittna om allt för stor skamlöshet.

Oss står det åter fritt att anse allt orerande om Finlands både »utmärktare» och »yngre litteratörer» för en löjlighet samt att förvägra en tidningsskrifvare i allmänhet och de våra i synnerhet heder och värdighet af litteratörer, om också Kejs: Alex. Universitetets Katalog bland de lärda herrarnes »Skrifter» räknar Tidningsuppsatser.

H:fors Morgonblad har oförmodadt i sällskap med Borgå Tidning och Åbo Underrättelser tagit humör öfver våra små anmärkningar. Vårt ödmjuka förmenande, att all landets Tidningslitteratur till sitt innehåll har »just ingenting,» synes isynnerhet hafva väckt ond blod. Saima har lofvat blifva lika innehållsrik, och detta synes vara en ytterligare stötsten, ehuru Morgonbladet nu på sätt och vis måste medgifva, att hon hållit ord. Men hon har i påståenden gått ännu längre och ansett Finlands litteratur öfverhufvud icke hafva gått framåt under de sista 30 åren, fastän under en så bälstor publicitets medverkan. Deremot hänvisar nu Morgonbladet till en jemförelse mellan Keckmans »Förteckning» och Borgå T-s »årsberättelser öfver den litterära produktiviteten i Finland.» Vi bedje då Morgonbladet till den förra foga Lidéns af Marklin fortsatta Katalog och till de klingande årsberättelserna» nutidens Disputations litteratur, samt sedan beräkna »antal och värde». Behagar M. Bl. vidare afse tidernas förändrade kraf, så »torde» den litterära produktiviteten i Finland befinnas vandra en annan väg än den Morgonbladet förmodar.

Vi hafva yttrat, att i M. B-s nyårstal åtskilligt »lika gerna kunnat vara osagdt», och M. B. ger oss genom uppreandet af sitt tal full anledning att ännu en gång säga det samma. Men M. B. torde inse, att Saima i denna fråga bör och måste följa sin yrkade regel att hellre tiga än illa tala.

42 PAAVISTA JA PAAVIN USKOSTA.

Maamiehen Ystävä n:o 6 10.11 1844

Neljännessä leheessä puhuimme jotakin Paavista ja sanoimme hänen muinon saaneen Kuninkaatkin kuulemaan käskyjensä. Ja vieläpä nytkin monessa valtakunnassa, jossa Paavin uskoa tunnustetaan,